

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				Osztalvozás
				301.8
Szerző:				Hely
Cím: A Manchester Guardian cikksorozata				Idő "1961"
Forrás: 244 a magyar kulturális életről				Személy
<i>Élet és Irodalom</i>	1961. febr. 3.			Helyszám
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)	

Néhány napig Budapesten tartózkodott Colin Mason, a Manchester Guardian kritikus, aki négy cikkből álló sorozatban számolt be lapjában a magyar művészet mai helyzetéről.

Részletes beszámolójában főként új angolnyelvű folyóiratunk, a New Hungarian Quarterly első számával foglalkozik Mason. A lapot pozitívan értékeli, de megjegyzi, hogy a nyelvi korlátok miatt a zenének és a képzőművészetnek sokkal nagyobb szerepe lehet a magyar kultúra külföldi megismertetésében, mint az irodalomnak. A magyar iróköldöttség legutóbbi londoni látogatásáról például az angol nagyközönség alig értesült; A kékszakállú herceg vára hangversenyszerű bemutatója a BBC-ben, magyar művészek előadásában, igen széleskörű sikert és elismerést aratott. Bizonyára nagy érdeklődésre számíthatna Londonban egy magyar képműkiállítás is — javasolja Mason.

Budapest színházi életéről beszámolva Mason elsősorban Britten operájának, az Albert Herringnek magyarországi bemutatásával foglalkozik részletesen. Elismeréssel ír Mikó András rendezéséről és Blum Tamás fordításáról, továbbá a címszereplő Palcsó Sándor

alakításáról, aki „valamennyi szereplő közül a leginkább találta el Britten zenéjének sajátos hangvételt”. Hibáztatja viszont Nancy és Sid figurájának túlságosan halvány rajzát, valamint a vidéki úri-társaság jellemzésének bizonyos, a komédia stílusához nem illő nehézkességét. Örömmel regisztrálja Mason a magyarországi Shakespeare- és Shaw-reneszánst és meglepéssel állapítja meg, hogy „a legújabb angol színdarab- és filmtermésből sikerült a magyaroknak a legjavát kiválogatniok, és így a magyar közönség igen előnyös képet kap a mai angol kultúráról.”

Az idegennyelvű magyar könyvkiadással foglalkozva, Mason cikksorozata kiemeli a Corvina Haydn- és Bartók-kiadványait, amelyeket mind tartalmilag, mind pedig külső kiállításukban mintaszerűeknek ítél. „Súlyos és megbocsáthatatlan hibaként” említi azonban az úgynevezett „index”, név- és tárgymutató hiányát a magyar tudományos művek többségében. „Az index csak csekély munkatöbbletet okoz a kiadónak, viszont felmérhetetlen segítséget jelent a kutatónak és a téma iránt alaposabban érdeklődő olvasónak” — írja megfontolást érdemlő jótanácsként cikke végén Colin Mason.